

Posudek vedoucího diplomové práce Tomáše Černého „Právo na odpor“

1. *Tomáš Černý* si sice zvolil téma diplomové práce ze seznamu vypsaného katedrou, pojal je však značně inovativně. Rozdělíme-li jeho práci na dvě velké části, kopíruje dosavadní analýzy jen ta první, reflektující pozitivní úpravu práva na odpor a její ideové zdroje, a i to činí netuctově, přemýšlivě a se zahrnutím autorů, kteří např. v mé knížce o právu na odpor nebyli zohledněni. Část druhá, více politologická, představuje novum – uvažování o fenoménu práva na odpor, resp. odporu, v současném světě, včetně vylíčení relevantních kontextových faktorů (např. míra nedůvěry v politickou reprezentaci). Už tím diplomant vybočil z toho, co obvykle od kvalifikačních prací tohoto typu očekáváme.

Absolvovali jsme spolu úvodní konzultaci, pak už diplomant pracoval samostatně. Četl jsem rozpracovaný text dvakrát, připomínkoval jsem část více právní, k té politologické jsem už žádné náměty či doporučení neměl. Diplomant mé poznámky zohlednil.

2. Práce je výrazně nadprůměrná i rozsahem textu (přes 80 stran), který přitom nemá povahu slovní vaty, ale také objemem desítek titulů zpracované literatury z několika oborů. Literatura je užívána kompetentně, tj. tam, kde je to vhodné, autorovi slouží k vlastním postřehům a komentářům. Vlastně ani nevádí, že není – až na výjimky – cizojazyčná, protože autor názorně dokládá, kolik velkých zahraničních autorů bylo přeloženo do češtiny. Citace jsou řádně provedené. Chyby už v textu nenalézám, i to přispívá k jeho čtivosti, jejímž základem je nicméně především autorův kultivovaný jazykový projev.

3. Práce je členěna promyšleně a funkčně. Po úvodu následuje vymezení zkoumaného pojmu, nástin historie práva na odpor, podrobný komentář české ústavní úpravy, opřený o dobrou znalost jejích dosavadních analýz, jež jsou vzájemně konfrontovány a kriticky zhodnoceny, zkoumání místa práva na odpor v současném světě, zejména se zřetelem k liberální demokracii, velmi pěkná kapitola věnovaná různým podobám lidu a jeho projevování a konečně vyvození závěrů z předchozích zkoumání pro Českou republiku, doplněné shrnutím celého pojednání v informativním závěru. Při obhajobě bychom se mohli věnovat podrobnějšímu objasnění vazeb mezi částmi práce, zejména vytěžení kapitoly o lidu pro autorovy závěry.

4. Jak je patrně zřejmé, předloženou diplomovou práci považuji za vynikající a bez výhrad ji doporučuji k obhajobě. Ba co více: myslím, že by autor měl zvážit její přetavení do podoby nejméně jednoho odborného článku. V závislosti na průběhu obhajoby by práce měla být hodnocena jako výborná.

V Praze dne 8. ledna 2015

doc. JUDr. Jan Kysela, Ph.D.